

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący)

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ubezpieczenie społeczne,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 kwietnia 2005 r.,

zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w B.

z dnia 4 listopada 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. postanowieniem z 4 listopada 2004 r., sygn. akt III AUa .../04 odrzucił kasację M. .d wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. z 21 września 2004 r., sygn. akt. III AUa ...04 z tego względu iż przedmiotowa kasacja nie spełniała wymogu przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczyni zaskarżyła je w całości i wniosła o jego uchylenie i przyjęcie kasacji do rozpoznania. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, iż spełnienie obowiązku przedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie kasacji do rozpoznania polegało na tym, że

w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: czy przepis art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. nr 101, poz. 1178 ze zm.) uniemożliwia zgłaszanie przerw w jej prowadzeniu w myśl art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137, poz. 887 ze zm.), w związku z punktem X załącznika nr 20 do rozporządzenia Ministra pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 grudnia 1998 r. w sprawie określenia wzorów zgłoszeń do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, imiennych raportów miesięcznych korygujących, zgłoszeń płatnika, deklaracji rozliczeniowych i deklaracji rozliczeniowych korygujących oraz innych dokumentów (Dz.U. nr 149, poz. 982 ze zm.). Ponadto powyższe zagadnienie wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy w świetle orzeczeń Sądów niższych instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wstępne badanie kasacji odbywa się przed jej rozpoznaniem, a więc przed podjęciem oceny, czy przytoczone w kasacji podstawy są usprawiedliwione (art. 393¹¹ - art. 393¹³ k.p.c.), należy więc dojść do wniosku, iż kasacja musi zawierać argumenty strony skarżącej, które - jej zdaniem - uzasadniają przyjęcie kasacji do rozpoznania. Bez tych argumentów, nawiązujących wprost do treści art. 393 k.p.c. kasacja byłaby środkiem odwoławczym niezupełnym, a selekcja wnoszonych kasacji, dokonywana przez Sąd drugiej instancji - nazbyt dowolna. Należy jeszcze zwrócić uwagę, że nowelizując art. 393³ k.p.c., ustawodawca nie tylko postawił kasacji nowe, dodatkowe wymagania konstrukcyjne, ale także zmienił językową i logiczną strukturę tego przepisu. Dzieląc go na dwa paragrafy wyraźnie rozgraniczył wymagania konstrukcyjne kasacji, których spełnienie sprawia, że podejmowana przez stronę czynność procesowa nosi cechy kasacji (jest kasacją), od wymagań stawianych kasacji jako pismu procesowemu. Taka metoda konstruowania środków prawnych jest zresztą charakterystyczna dla wszystkich, znanych Kodeksowi postępowania cywilnego, środków odwoławczych (apelacji - art. 368, i zażalenia - art. 394 § 3). Została zastosowana także w odniesieniu do kasacji (art. 393³ k.p.c. w poprzednim brzmieniu), z tym że obecnie prawodawca

doprowadził do jednoznacznego wyodrębnienia i określenia w § 1 tych wymagań kasacji, które doktryna określa mianem jej "cech istotnych (kreatywnych)" (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r. II CKN 1385/00 – OSNC 2001 nr 3 poz. 51).

Przepis art. 393⁵ KPC reguluje postępowanie wstępne (przygotowawcze) przed sądem II instancji, do którego powinna zostać wniesiona skarga kasacyjna. Sąd ten bada nie tylko, czy kasacja w konkretnym wypadku jest dopuszczalna, ale też, czy zachowany został termin do jej wniesienia oraz czy skarga zawiera w ogóle wymienienie podstaw kasacji i ich uzasadnienie, a także zarzuty co do naruszenia prawa materialnego lub procesowego, nie bada jednak samej treści tych zarzutów.

Wbrew twierdzeniom skarżącej zawartym w zażaleniu, w przedmiotowej kasacji nie zostały wskazane okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania o jakich mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.

W uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r. III CZ 36/01 (OSNC 2002 nr 2 poz. 22) sformułowano prawidłowy pogląd, że „stawiane kasacji wysokie wymagania profesjonalne (por. art. 393² k.p.c.) są wystarczającym oparciem dla tezy, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji powinny być, podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w art. 393³ § 1 k.p.c., przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny typograficznie element pisma procesowego, obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, a także wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany. Kasacja powinna być zatem tak skonstruowana i zredagowana, aby zarówno przeciwnik procesowy, jak i Sąd, nie musiał poszukiwać w wywodzie kasacyjnym, a tym bardziej domyślać się wszystkich jej elementów. Wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) nie jest więc spełnione, jeżeli skarżący wyraźnie ich nie przytacza, choćby dało się je wywieść z uzasadnienia kasacji. Pogląd ten był wielokrotnie potwierdzany przez Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 9 sierpnia 2001r., I PZ 45/01 publ. OSNAPIUS 2003 nr 15, poz. 359.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.